

[Karen Højte Jensen]

blive testet. Anonymiteten er afgørende for, at folk føler tryghed ved at blive testet.

Information og atter information vil fortsat være nøgleordet. Kun viden – viden, der ændrer adfærd – kan standse udbredelsen af AIDS, men naturligvis skal Folketinget hele tiden følge udviklingen.

Agerschou (SF):

Ligesom de to foregående ordførere vil jeg også starte med at fortælle, hvad det var for retningslinjer for sygdommen AIDS, Folketinget vedtog under debatten i marts 1987.

Et meget stort flertal i Folketinget vedtog, at den danske indsats mod sygdommen AIDS fortsat skal bygge på frivillighed, anonymitet, åben, direkte og ærlig information, den enkeltes tryghed ved at henvende sig til sundhedsmyndighederne samt ønsket om at undgå enhver form for diskrimination. Det var de retningslinjer, Folketinget vedtog, og som Kristeligt Folkeparti på daværende tidspunkt gik helhjertet ind for.

Hvad er så grunden til, at Kristeligt Folkeparti fremsætter et forslag, der går helt på tværs af det, det store flertal dengang mente? Der er to muligheder. Den ene mulighed er, at der i mellemtiden er sket noget dramatisk i forbindelse med sygdommen AIDS. Det mener jeg ikke der er, og hvis det skulle være grunden til Kristeligt Folkepartis forslag, vil jeg bede fru Inger Stilling Pedersen om nærmere at komme ind på det. Den anden årsag til, at Kristeligt Folkeparti ændrer indstilling, kan være det, fru Dorte Bennedsen var inde på, nemlig at der er sket noget dramatisk i Kristeligt Folkeparti.

Nu er det selvfølgelig et spørgsmål, hvor dramatisk det kan være, at man skifter ordfører, men det er mit klare indtryk, at det faktisk er det, der er årsagen til, at Kristeligt Folkeparti kan fremsætte et forslag, der på den måde går fuldstændig på tværs af det, man hidtil har anset for at være hensigtsmæssigt, og det, som igennem 3 år er bevist kunne fungere og bidrage til at formindske risikoen for sygdommen. Dertil kommer, at forslaget også er direkte usammenhængende. På den ene side opererer man med nedsættelse af en AIDS-kommission, der nærmere skal vurdere problemerne, og på den anden side tager man forskud på AIDS-kommissionens arbejde ved allerede med det samme at foreslå nogle bestemte forslag gennemført.

Jeg vil ikke gøre så meget ud af de konkrete forslag, for det har både sundhedsministeren, fru Dorte Bennedsen og fru Karen Højte Jensen taget sig af, men jeg vil bare nok en gang fremhæve, at af de forslag, Kristeligt Folkeparti nu fremsætter, vil nogle virke direkte skadelige for bekæmpelse af sygdommen AIDS, f.eks. ophævelse af anonymiteten ved test for HIV-smitte. Enhver kan sige sig selv, at det vil være med til at forhindre folk i at blive testet, og det har vi ingen glæde af.

Som sagt er vi meget enige i sundhedsministerens klare afvisning, og vi er enige i det, der er sagt fra Socialdemokratiets og De Konservatives side. Jeg synes, at forslaget bygger på mange misforståelser, og det kan være, at vidensniveauet på området simpelt hen er for lavt. Jeg husker, at da sygdommen i sin tid begyndte, afholdt det daværende Kommunaludvalg i Folketinget en del møder og småkonferencer med eksperterne inden for området, og efter at have set dette forslag mener jeg, Sundhedsudvalget skulle arrangere nogle møder, hvor vi kunne få ført vores viden om sygdommen up to date. Jeg synes, forslaget viser, at det er der i hvert fald nogle folketingsmedlemmer i Sundhedsudvalget der kunne trænge til.

Jørgen Winther (V):

Som det er sagt af flere ordførere, har Folketinget mange gange debatteret strategien for bekæmpelse af AIDS-sygdommen og HIV-smitte.

Jeg vil gerne først pointere, at jeg synes, det er meget glædeligt, at fordoblingstiden i Danmark nu er 22 måneder. Den har tidligere været langt kortere her, mens det nu især er de sydeuropæiske lande, der har en langt kortere fordoblingstid.

Jeg vil også gerne pointere, at HIV-smitte og AIDS-sygdom ikke mere er så mystisk, som det tidligere har været. I dag ved befolkningen nogenlunde, hvordan det smitter, og man ved også, at det nu ikke kun er homoseksuelle og narromaner, som rammes af sygdommen, men også en hel del heteroseksuelle. Den socialdemokratiske ordfører nævnte, at der ikke var ret mange heteroseksuelle, der var smittet, men så vidt jeg er orienteret, er det omkring 20 pct., så det er altså ikke en helt lille del.

Jeg synes også, det er væsentligt at pointere, at der kan være grund til, at Kristeligt Folke-